

Tussen 2021 en 2030 ligt de focus op het versnellen van de overgang naar een circulaire economie, met als doel in 2030 het gebruik van primaire grondstoffen met 50% te verminderen ten opzichte van 2015

De wereld is TUF

Ik ben de tel een beetje kwijt, maar ik geloof dat er sinds begin 2024 tegen de tien recyclingbedrijven failliet zijn gegaan. Ik ken de meeste bedrijven natuurlijk hoogstens van *hear say*, maar als ik de nieuwsberichten over die faillissementen mag geloven, gaat het in de meeste gevallen om technisch geavanceerde bedrijven die bijzondere innovatieve technieken hebben ontwikkeld. Zo'n enorm aantal faillissementen, en vooral dan ook van innovatieve bedrijven, geeft te denken over de ambities die onze overheid heeft gesteld op het gebied van de circulaire economie. De Nederlandse overheid streeft ernaar om in 2050 volledig circulair te zijn. Dit betekent dat alle materialen die in de economie worden gebruikt, in principe hergebruikt kunnen worden, zonder dat er nieuwe natuurlijke grondstoffen nodig zijn. Tussen 2021 en 2030 ligt de focus op het versnellen van de overgang naar een circulaire economie, met als doel in 2030 het gebruik van primaire grondstoffen met 50% te verminderen ten opzichte van 2015.

Prachtig als je voorop loopt op het gebied van technologie, maar uiteindelijk moet dat natuurlijk wel betaald worden door de markt

Die ambities lijken in het licht van het voorafgaande wel heel erg hoog gegrepen. Neem bijvoorbeeld de ontwikkelingen in onze eigen sportpolder. Er zijn – of beter gezegd waren – twee bedrijven die kunstgras recycleden: Re-Match en AGR. En vriend en vijand waren het erover eens dat het inmiddels failliete Re-Match feitelijk het meest geavanceerde recyclingproces kende. Maar misschien is dat strategisch gezien ook wel het probleem. Prachtig als je voorop loopt op het gebied van technologie, maar uiteindelijk moet dat natuurlijk wel betaald worden door de opdrachtgever. Innovatieve processen en technieken zijn vaak kostbaar en de vraag is of de industrie bereid is om die prijs te betalen. De kunstgrasrecyclingmarkt is nog relatief klein, en zonder voldoende schaalvoordelen kunnen deze bedrijven de investering niet terugverdienen.

Een ander probleem is het gebrek aan duidelijk beleid of stimulansen voor recycling binnen specifieke sectoren. Het is een uitdaging om bedrijven te overtuigen van de waarde van circulaire processen, wanneer de financiële voordelen vaak pas op de lange termijn zichtbaar zijn. Zonder de juiste wet- en regelgeving en een sterk commitment van zowel de overheid als de industrie, zullen we de circulaire ambities niet realiseren. De recente faillissementen onderstrepen dit, want zonder economische haalbaarheid blijven innovatieve recyclingtechnieken een mooi idee, maar geen realiteit.

Willemijn van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!